

Dernæst maa det dog anskaffe nogle Dekorationer af dem, der mangle til de gamle Stykker, for ikke at tale om Dekorationer til de nye Stykker; men Dekorationer ere Gjenstande, som ere særdeles dyre. For ikke at blive misforstaaet, maa jeg udtale, at det paa ingen Maade er min Opfattelse, at Dekorationerne skulle være luxuriøse, eller at Scenen skal være glimrende udstyret; tværtimod, jeg mener, at den skal vække Opmærksomhed ved ikke at vække Opmærksomhed; den skal kun ikke rive En ud af Illusionen. Naar det er oplyst, er min Fordring i saa Henseende tilfredsstillende; men, skal det kongelige Theater have nogen Mulighed for at optage Stykker af sit gamle Repertoire, vil det — og det haaber jeg, Alle ville indse — i den kommende Sæson faae overordentlig store Udgifter i denne Retning. Man kunde jo nok sige: lad os se Tiden an, lad os lade være at anskaffe disse Dekorationer og lad os hjælpe os som hidtil! Men det kunde være, at det vilde være en daarlignende Økonomi. Theateret har iaar haat et aldeles usædvanlig Held ved det betydelige Abonnement, det har faaet; dersom man imidlertid lader den Formodning komme frem iblandt Publikum, at man i næste Sæson skal begynde med de samme Stykker, som spilles i denne, saa kunde det let være, at Abonnementsprisen ikke gik saa højt op, og at det kongelige Theater ad den Vej kom til at lide et betydeligt Tab. Det kongelige Theater vil jo desuden faae andre meget betydelige Udgifter, som foranlediges af den nye Bygning. Det vide jo de Herrer Eiendomsbesiddere alle, at naar man bygger en ny Bygning og gjør det i stor Hast, fordi den skal være færdig til en bestemt Tid, vil man nødvendig i de efterfølgende Aar faae betydelige Omkostninger ved en saadan Bygning. Jeg beder nu erindre, at Theateret er en Bygning, der koster 6 a 700,000 Rbd., og beder Dem derefter gjøre Dem en Forestilling om, hvilke Beløb der ville gaa med, naar der skal foretages Reparationer og Ombygninger. Hertil kommer, at Bygningen i visse Henseender ikke er færdig. Det meget gode og fortrinlige Maskineri, Theateret har faaet, mangler saaledes det, der skal sætte Maskineriet i Bevægelse; Tridseværket, som vil koste en halv Snes Tusinde Rigsdaler, mangler, og Hjørdt Theateret har et godt Maskineri, maa det benytte Haandkraft til at faae sine Dekorationer stillede op. Den ærede Minister vil derfor efter min Opfattelse i det Mindste have overordentlig Bæmselighed ved at komme ud af det med de 30,000 Rbd., som der nu maa ske er Udgift til, at han vil kunne faae, og jeg vil antage, at naar Theateret skal have, som det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) udtrykte sig, en forsvarlig Drift, altsaa en ogsaa i kunstnerisk Henseende forsvarlig Drift, vil der hengaa en temmelig lang Mærkelse, hvor det vil være nødvendigt for Staten at tilskyde i det Mindste en lignende Sum. Jeg anser det for meget uheld-

ligt at presse en Statsinstitution som Theateret ned til det mindst mulige Tilskud, og jeg tror, at af den Udvikling, jeg her har tilladt mig at give af Theatrets finansielle Vilkaar, som bestandig ere bleve mindre gunstige under vor Forfatning, vil man kunne drage en Slutning til, hvorledes det vilde gaa Universitetet, dersom det skulde komme dertil, at det blev uden Formue; man vil kunne danne sig et Begreb om det Tilskud, som det kunde vente sig under forskellige politiske Stemninger. Og dog synes mig Intet at være naturligt, end at Staten netop understøtter disse to Institutioner paa en rundelig Maade. Det forekommer mig, at, for et Land som vort, hvis Magtstilling i Tidens Løb er blevet saa betydelig indskrænket, hvis Landomraade er lille, og hvis Folkemængde ogsaa er lille, er der den største Opfordring til at understøtte de aandelige Formaal og til at søge igennem dem at vinde de Krandsse, som det ikke kan vinde paa andre Omraader. Det forekommer mig, at det netop maa være i Statens høieste Interesse at holde en nænsom Haand over de Institutioner, ved hvis Hjælp og gjennem hvilke der er fremstaaet en Skare udmærkede Mænd, og ved hvis Hjælp jeg haaber, at ogsaa Fremtiden vil lade saadanne Mænd opstaa. Jeg nævner det Naab, at denne Betragtning er den gjældende for det større Flertal af det høie Thing, og jeg tillader mig derfor indstændigt at bede om, at man støtter Ministeren i hans to Vædringsforslag angaaende det brugelige Theater og Universitetet og at holde fast ved, hvad det i saa Henseende engang maatte beslutte.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 3die Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Andersen: Jeg veed ikke, hvad der berettiger det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Bloug) til at benævne min Optræden som fiffig. Jeg tror ikke, at han har havt Ret dertil. Hvad jeg sagde igaar, var det Samme, som jeg sagde isjor. Det ærede Medlem henviste mig til, at jeg skulde holde mine Taler paa et andet Sted. Jeg veed ikke, hvad han mente med dette andet Sted. Man skulde vel nærmest tænke sig, at han mente Folkethinget; men det ærede Medlem veed ligesaa godt som jeg, at jeg er uberettiget til at gaa ind i Folkethinget og holde Taler, saa den Slags Udtalelser lede os ikke længere frem, end vi nu ere. Jeg skulde iøvrigt meget frabede mig, at vi, saaledes benævne hverandre ved slige høflige Ting, som at vi ere fiffige eller Egnende. Jeg tror ikke, at jeg skulde blive det ærede Medlem Noget skyldig, naar vi skulde gaa ind paa Sligt; men det holder jeg mig for god til.

Formanden: Jeg tror dog at burde gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at saa-